

علیه اعدام و افزایش فشار بر زندانیان سیاسی اعتراض کنیم!

شنبه، 7 اکتبر 2017 - 14:09

طی دو روز گذشته اعدام، بار دیگر تعدادی از شهروندان کشورمان را به کام مرگ کشاند. در زندان شیراز علیرضا تاجیکی، کودکی که در

سن 15 سالگی متهم به قتل شده بود، پس از حدود پنج سال، در بیست سالگی به جوخه مرگ سپرده شد. این در حالی است که دولت ایران هر دو میثاق جهانی حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون حقوق کودک را امضا کرده است. در این میثاق‌ها، کشورها موظف شده‌اند که از حقوق کودکان برای زندگی بهتر دفاع کنند. همچنین بر اساس اخبار منتشره، در روز پنجشنبه دوازده زندانی، از جمله یازده زندانی از محکومان جرائم "مواد مخدر" در زندان بیرجند و یک زندانی به اتهام "قتل" در متی کلای بابل از توابع استان مازندران اعدام شده‌اند. به موازات این اعدام‌ها، دامنه سرکوب و فشار بر زندانیان سیاسی تشدید شده است.

حدود دو هفته است ۵۰ تن از زندانیان سیاسی و عقیدتی زندان رجائی‌شهر را به ناگهان و به طرز غیرمعمول از محل اقامت چندین ساله‌شان به سالن ۱۰ این زندان که از مدت‌ها پیش به تجهیزات نظارتی و دوربین‌های مداربسته مجهز و آماده شده بود منتقل کرده‌اند. مکان جدید تقریباً شبیه سلول نگهداری دسته‌جمعی و فاقد امکانات رایج موجود در سایر بندهای این زندان است. ایزوله کامل زندانیان سیاسی پس از این انتقال و نحوه رفتار ماموران زندان به هنگام انجام این کار نشان می‌دهد که آنها در شرایط محیطی بسیار سختی به سر می‌برند و وضع آن‌ها از سلول‌های

انفرادی در بازداشتگاه‌های امنیتی هم وخیم‌تر است. در سالن ۱۰ همه پنجره‌ها و منقذهای ورود و خروج هوا با دو لایه توری فلزی مشبک پوشانده شده و در حال حاضر برای زندانیان امکان استفاده از هواخوری هم وجود ندارد. آن‌ها به خاطر مصادره جیره های غذایی و لوازم و مواد پخت و پز، عملاً ناچار به اعتصاب غذای اجباری شده‌اند.

جمهوری اسلامی از فردای به قدرت رسیدنش تا کنون همواره با زبان خشونت و مرگ با شهروندان خود سخن گفته است. جان و هستی انسان‌ها گوهر ارزشمندی است که جوامع دموکراتیک با تمام توان می‌کوشند برای حفاظت از آن، امکانات خود را بسیج کنند. در جمهوری اسلامی اما، ابتکارات و تلاش‌های قابل توجهی برای مجازات‌های خشن و صدمه زدن و ستاندن جان انسان‌ها، بکار برده می‌شود. در زیر سایه استبداد حاکم، کم نیستند هموطنانی که یا به جرم سیاسی به جوخه مرگ سپرده می‌شوند و یا به دلایل دیگر جانشان گرفته می‌شود. دامنه این خشونت‌ها فقط مخالفان حکومت را در بر نگرفته است، بلکه شامل بخشی از نیروهای حکومت هم شده است.

حسن روحانی در دوره تبلیغات انتخاباتی خود، با توجه به بیزاری مردم از مرگ، علیه کسانی که در این سی و چند سال گذشته مدافع اعدام و سرکوب بوده‌اند، سخن گفت و با این وعده بخشی از شهروندان را به حمایت از خود به پای صندوق‌های رای کشاند. اما هنوز چند ماه از انتخابات نگذشته است که آن وعده‌ها را به فراموشی سپرده است. سکوت دولت در برابر موج فشار به زندانیان و اعدام‌ها توسط قوه قضائیه، یکی از نشانه‌های فاصله شعار و عمل دولت "تدبیر و امید" است.

ما با اعلام انزجار از اعدام زندانیان و اعتراض به افزایش فشار به زندانیان سیاسی و عقیدتی در زندان رجائی شهر، بر این باوریم که ماشین سرکوب و اعدام در جمهوری اسلامی جز از طریق مبارزه متحدانه همه آزادیخواهان متوقف نخواهد شد. از اینرو از سازمان‌ها و احزاب سیاسی، از مدافعان حقوق بشر و همه کسانی که از خشونت و کشتار و اعدام بیزارند و خواهان آزادی زندانیان سیاسی هستند، تقاضا داریم صدای اعتراض خود را نسبت به سرکوب و اعدام در جمهوری اسلامی به هر شکلی که ممکن می‌دانند، رساتر نمایند.

هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

هیئت مسئولین کنشگران چپ

هیئت هماهنگی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران - طرفداران وحدت چپ

۱۲ مرداد ۱۳۹۶ (۱۲ آوگوست ۲۰۱۷)

اعلامیه